

Baba ben eşcinselim YARDIM ET

Bursa'da vahşice öldürülen transseksüel İrem'in annesi Melek Okan; "Bu koca dünyaya bir benim çocuğum mu sığamadı" diye ağlıyordu. Lambdaistanbul Aile Grubu (LİSTAG) başka anneler ağlamasını diye toplanan bir destek grubu. Eşcinsel, biseksüel, travesti ve transseksüellerin ailelerinden oluşuyor. Deneyimlerini

yeşim
ÇOBANKENT

çocukları dışlanmasın ve incitilmesin isteyen herkesle paylaşıyorlar. Şimdiye dek 100'e yakın aileyle temas kurdular. 'Türkiye'ye Açılma Projesi'yle Eskişehir, İzmir ve Diyarbakır'a uzandılar. LİSTAG'den üç aile 'Elalem ne der' düşüncesinden, onur yürüyüşlerinde "Transseksüeliz, buradayız, alışın" pankartına ulaşan yolculuklarını anlattı

Bu konuda hekimler de cahil

Kızımız 16 yaşında. Çocukluğundan beri etek giymez, erkeklerle oynar. Tıp okurken anatomi hocamız bir çizgi çizip; "Bir ucunda kadınlar diğer ucunda erkekler vardır, ortası da boş değildir" demişti. Gerçekten de öyleymiş. Hep bir kızım olsun istedim ve doğduğundan beri her yere götürdüm; maçlara ve barlara bile... İstanbul'da iyi bir liseyi kazanınca Denizli'den taşındık. Bir gün, "Kendimi erkek gibi hissediyorum" dedi, "Nasıl istersen öyle yaşa" karşılığını verdim. Gerçekten de çok önemli değildi. Okula başladığı yıl anoreksi oldu, ölümden döndü. Cinsel yönelimle ilgili iç mücadele anoreksiyayı da tetikleyebiliyor. Bu sıralarda Lambda'yı keşfetmiş. Sonra biz de gelmeye başladık, ailelerle tanıştık. Bizi sahiplendiler, hikayelerini paylaştılar. Kızım kendini biseksüel olarak tanımlıyor ve gizlemiyor. Şu an mutlu, dersleri düzeldi ve arkadaşlarıyla da arası iyi. Biz bu kadar pozitif yaklaştığımız halde çok acı çekti, kim bilir başka çocuklar neler yaşıyor?

ZEKİ YALÇINOĞLU
JİNEKOLOG (43)

Zor bir hayatın olacak dedim

Bir oğlum ve bir kızım var. Oğlum 38 yaşında, yaklaşık 10 yıl önce eşcinsel olduğunu öğrendim. İlk söylediğinde "Zor bir hayatın olacak" dedim. Çok zeki bir çocuktuk, sınıfları atlayarak okudu, bilgisayar mühendisi zaten. Oğlum açıklanana kadar eşcinsellik nedir bilmezdik, bir tek Zeki Müren'i tanırız. Kimseyle paylaşamıyor olmak da büyük sıkıntı. Çocukların kendilerini kabullenmeleri zaman alıyor, çok zor bir süreç. 2008'de eşimle Lambda'daki ailelerin toplantısına katıldık. Tek baba bendim ve LİSTAG'in nüvesi orada atıldı.

ÖMER CEYLAN
EKONOMİST (64)

bilgisiz doktorların eline düşen de çok. Tabii "Çocuğunuz eşcinsel ve değişmez" lafını duymak istemiyorlar, aynı lafı birkaç kişi söyleyince ancak ikna olurlar.

Oğlum kabullenmemde kişisel gelişim konularına meraklı olmam da etkili. Erkek arkadaşlarıyla tanıştım. Babam yaşasaydı beni onaylar mıydı diye düşünüyorum. Muhtemelen onaylamazdı ama önemi yok. En çok "Neden evlenmiyor" diye soruyorlar. "Türkiye'de yasalar evlenmesine izin vermiyor" diyorum ama bu cevabı herkese aynı rahatlıkla veremiyorum. Kırsal kesimden gelip iyi tepkiler veren aileler de, eğitilmiş olduğu halde sertleşenler de var... Bir kısmı zaman içinde kabulleniyor, bir kısmı da, "Ben biliyorum ama herkesin bilmesine gerek yok" diyor. Oysa konuşamadığınız sürece kendinizi dürüst bir insan gibi hissetmiyorsunuz.

Aile olarak meselemizi halletmiştik ama bizden sonrası tufan, diyemedik. Çocukları ilk kez kendilerine açılan ailelerin yaşadığı travmayı atlatmalarına yardım etmek istedik. Aileler ilk öğrendiklerinde büyük bir şok yaşıyor. Önce inkar ediyor, sonra bir suçlu anyor. Bu konuyu sömüren ya da

evlenmiyor" diye soruyorlar. "Türkiye'de yasalar evlenmesine izin vermiyor" diyorum ama bu cevabı herkese aynı rahatlıkla veremiyorum. Kırsal kesimden gelip iyi tepkiler veren aileler de, eğitilmiş olduğu halde sertleşenler de var... Bir kısmı zaman içinde kabulleniyor, bir kısmı da, "Ben biliyorum ama herkesin bilmesine gerek yok" diyor. Oysa konuşamadığınız sürece kendinizi dürüst bir insan gibi hissetmiyorsunuz.

Oğlum gömdüm bir kızım oldu

Herkesçe çok sevilen, dersleri de iyi olan oğlum 2005'te ergenliğe girerken yemek yememeye başladı. O neşeli çocuk birden saldırganlaştı, içine kapandı. Bir gün duyacağımı aklımın ucundan bile geçirmeyeceğim bir cümle sarf ederek, "Anne" dedi, "Bedenim başka ben başka". O anda benim kıyametim koptu.

Çocuğumun her şeyini takip ediyordum ama söylediği şeyi bilmiyordum. Google'da araştırırken girdiği sitelere baktım, T'de transseksüelleri gördüm. Tekrar sorunca "Anne ben aslında kızım" dedi. Boşandığım için baba modeli yok. O yüzden mi böyle oldu diye düşündüm. İnternette aklı mı çelinmişti? Kötü yola düşürülmüştü? Neurofeedback diye bir tedavi yöntemine büyük paralar döktüm. Yetinmedim, bir üroloğa muayene ettirdim. Doktor bir psikiyatrist önerdi. Bu arada yatırlara da gidiyordum. Deniz kenarında bağra bağra ağlıyordum, derdimi kimseyle paylaşamıyordum çünkü.

ELALEM NE DER UMURUMDA DEĞİLDİ

Bir gün çocuğumla alışverişe gittiğimizde kabinde göğüslerini görüp, çığlık çığlığa bağırmasına başladım. 'Adaçayından' dedi. Psikiyatrist "Bu durum artık beni aşar" diyerek bizi Çapa'dan Prof. Şahika Yüksel'e yönlendirdi.

PINAR ÖZER - SİGORTACI (50)

Şahika Hanım'sa "Çocuğunuz transseksüel ve bunu kabullenin bazı çocuklar böyle doğar" diyerek son noktayı koydu. Hastanenin bahçesinde o gün 16 yaşındaki erkek evladımı gömdüm. Öyle böğüre böğüre ağlıyordum ki, herkes "Başınız sağolsun" dedi. Ama aynı anda bir kız bebeğim doğdu. Zor ve alışılmışın dışında bir bebek...

Acilen onu hissettiği bedene döndürmek için herkesi karşıma almaktan korkmadım. 'Elalem ne der'i tamamen unuttum. Ne kimseye bir şey izah ettim, ne de oturduğum semitten taşındım. Ama yaşadıklarım çok zordu. "Dünyada bir ben miyim bunları yaşayan" derken Lambdaistanbul'u buldum.

Lambda'da aynı duyguları yaşayan insanlarla tanıştım. Ona yardım etmeye karar verdiğimde bebeğim volkan gibi patladı, 16 yıldır yaşayamadığı özlemlerini yaşamak istedi! Kaşlarını inceltti, tırnaklarını uzattı. Aileler sahip

çıkarsa bu abartılı dönem de atlatılıyor.

ŞİMDİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİ

Transseksüel kimliğini gizlemeden insanlardan yardım istedim. Kimse de beni rencide etmedi, geri çevirmedi. Okulun düzenine uyamadığı için açık liseye geçti. Gittiği dershanenin idarecilerine durumu anlattım, sonuna kadar destek oldular. Kendim için en büyük desteği de LİSTAG üyesi anne-babalardan gördüm. Burası benim yeni ailem oldu.

"Ben kızım" demekle kolayca kız olunmuyor. Sürekli tıbbi denetim altında ve grup terapilerine giriyor. Açık lise sınavlarında zorluk yaşamaması için mavi kimliğinin yanına raporunu da koydum. Kadın polise mi erkek polise mi gideceğini bilemiyordu, kadına yönlendiriyordum. Hayatım durmadan çözüm üretmekle geçti. Şimdi 19 yaşında ve özel bir üniversitede sinema-televizyon okuyor. Dekan da rektör de çok yardım etti. Kimliğini değiştirmek için tıbbi süreci tamamlaması gerekiyor ama isim değiştirme davası açtık. Kitaptan yeni bir isim seçme şerefini de anne olarak bana verdi. Transbebekler güçlü oluyor, benim kızım da öyle. Belki çocuk sahibi olamayacak ama kimsesiz bir bebeğe çok iyi annelik edecek. Melek gibidir..."

TÜRKİYE'YE AÇILMA PROJESİ

LİSTAG (Lambdaistanbul Aile Grubu) iki yıl önce kuruldu. Bir aile üyesinin eşcinsel, biseksüel, travesti veya transseksüel olduğunu öğrenenlere yardım eden bir destek grubu. İstanbul, Ankara ve İzmir'in yanı sıra; Açık Toplum Vakfı'nın da desteğiyle Eskişehir ve Diyarbakır'daki ailelerle de bir araya geliyor. Toplantılara CETAD'dan (Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği) psikiyatristler de katılıyor. Panel ve film gösterimleri yapıyorlar. 'Ben Bir Transseksüel Annesiyim' kitapçığı hazırladılar. Almanya, İngiltere, İspanya, İtalya'daki ebeveyn örgütleriyle işbirliği yapıyorlar. Homofobi karşıtı buluşmalar ve üç binden fazla kişinin katıldığı Onur Haftası Yürüyüşleri düzenlediler. Lambdaistanbul Danışma Hattı (212) 244 57 62, <http://listag.wordpress.com/>

YAŞASIN HAYAT
OSMAN MÜFTÜOĞLU

YAZARIMIZ İZİNDE